

ಕ್ಷಮಾ ರಾವ್ ರಚಿಸಿದ ಚಿತ್ರ

ಒಂದು ಶಿಶಿಗೇ ಒಳಗಾಗಿ ನೃತ್ಯ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಆಗಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

◆ ಪುತ್ರಾರ್ಥಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂದು ನೃತ್ಯ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಾ?

ಆರಂಭವೇನೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಯಿತು. ಪುತ್ರಾರ್ಥಿನ ಕುದ್ದಾಡಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ರ್ಯೆ ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಭರತನಾಟ್ಯ ತರಗತಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ನಂತರ ಉದುವಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದಿವಂ ಕಾಲೆಜು ಸೇರಿದಾಗ ನೃತ್ಯ ಮುಂದುವರೆಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಸ್ತ್ರಿಯು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಮೌಳಕೆಯಾಗಿ ಪುಲೀತಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾದ ಬುಕಿಕ ನಾವು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಳಿಯೇ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಇನ್ನಪ್ಪು ಹೊಸ ವಿಷಯ ಕಲಿತೆ. ಆಗ ಸೈಕಿಂಗ್ ಕೂಡ ಕಲಿತೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಮತ್ತೆ ಭರತನಾಟ್ಯ ಕಲಿಯಲೇ ಎಂದು ಬಹಳ ಅಸೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಗ ಸ್ನೇಹ ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಾನು ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ

ತೆರಳಿಯೇಬಿಟ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿ ಗುರು ರುಕ್ಷಿಣಿ ದೇವಿ ಅರುಂಡೇಲು ಅವರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಎತ್ತರದ ನಿಲುವಿನ, ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನ, ದೂರದ್ವಾಸ್ಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಯೋಚಿಸಬಲ್ಲ ಅವರೊಬ್ಬ ಧೀಮಂತ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಸದಾ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಕಾಯಕಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಲಿಕೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡತಕ್ಕಿದ್ದರು. ‘ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ಕಲಿಯುವಹೂದು’ ಎಂದು ನನ್ನ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ನೇಹ ಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ಭರತನಾಟ್ಯ ಕಲಿಯತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಅಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭರತನಾಟ್ಯ ಕೈಲಿಯು ತಂಬ ಶ್ರಮದಾಯಕ ಎನಿಸಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಡಿಸ್ಸಿ ತರಗತಿಯತ್ತ ನನ್ನ ಗಮನ ಹರಿಯಿತು. ಅದೇಕೋರೆ, ಒಡಿಸ್ಸಿಯ ಲಾಸ್ಯಮಯ ನೃತ್ಯವಿಧಾನ ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ನಾನು ಭರತನಾಟ್ಯದಿಂದ ಒಡಿಸ್ಸಿ ಕಲಿಕೆಯತ್ತ ತೆರಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದಾಗ, ರುಕ್ಷಿಣಿ ದೇವಿ ಅವರು ಕೊಂಚಪೂ ಸಿಂಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ‘ನಿನ್ನ ಆಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು